

reform for de lærde Skoler, kunde der være nogen Betsjelse til at stille et saadant Krav, men hvor Talen kun er om en Lønningsrevision, som skal afhjælpe nogle af de forhaandenværende Ubilligheder og stille Lærerne paa en nogenlunde tilfredsstillende Fod, forekommer det mig rigtig nok, at det vilde være i højeste Grad ubilligt at forlange, at de skulde vente, indtil man fik gennemført en Lov, om hvis Indhold der dog vil være meget delte Meninger, og som ganske sikkert ikke let vil lade sig gennemføre, netop fordi Ansøkkernes paa disse Punkter staa skarpt mod hinanden, og umulig kunne siges at være naaede til Modenhed. Det forekommer mig derfor, at det ikke vilde være billigt, at lade Lærerne ved de lærde Skoler undgælde for, at man i Rigsdagen ikke kan enes om en Reform af den lærde Skoles Undervisning; men at det er rimeligt og billigt, at man giver Lærerne en passende Løn, saa vist som de ikke kunne gøre noget til at gennemføre en saadan Forandring i Undervisningen, men ere pligtige til at undervise i Overensstemmelse med de gældende Love.

Det Mindretal, hvortil jeg hører, har i Betænkningen udtalt, at det paa nogle Punkter kunde have ønsket at fjerne sig noget mindre fra Lovforslaget; end de foreliggende Endringsforslag gøre, og disse Punkter ere navnlig Antallet af Overlærere og Lønninger for Overlærere, idet vi nemlig gaa ud fra, hvad jeg for begyndte med at udtale, at Antallet af Overlærerpladser er temmelig knapt, dersom et Flertal af Adjunkter skal have Udflugt til at naa op i denne Lønningsklasse. Forholdet vil vedblivende være dette, at et ikke ringe Antal af Adjunkterne maa være belavede paa at blive staaende som Adjunkter indtil deres Dødsdag, eller i alt Fald til de fratræde Skolen, og i saa Fald maa de efter vor Mening ikke den Løn, som de efter hele deres Uddannelse og det ansvarfulde Hverv, som er overdraget dem, kunde have billigt Krav paa. Vi have derfor ønsket, at man paa dette Punkt var kommen Lovforslaget mere i Møde, og var gaaet, om ikke til det forlangte Tal af 45, saa dog til et noget større Antal af Overlærere; end der nu er foreslaaet. Fra et lignende Synspunkt havde vi ønsket, at Lønningerne for Overlærerne vare blevne lidt rundeligere, end de nu vilde blive efter det foreliggende Endringsforslag. Men vi have paa den anden Side ment, at Løven i dens Helhed dog bragte et saadant Fremstridt for hele Lærerklassen, at det maatte anses for ønskeligt, at den gennemføres i den Skikkelse, der nu tilbydes sig, og vi have derfor

troet ikke at burde staa stift paa disse Punkter, hvor vi kunde ønske noget gunstigere Bilskaar, men have ment i det hele at kunne slutte os til Udvalgets Endringer til det foreliggende Lovforslag. Derimod kunne vi aldeles ikke slutte os til det Forslag, Mindretallet har stillet om at paalægge Adjunkterne at undervise indtil 27 Timer om Ugen. Jeg er ganske vist af den Mening, at det store Antal af Adjunkter godt kunde undervise indtil 27 Timer egentlig, og det viser sig ogsaa efter de givne Meddelelser, at ikke saa undervise dette Antal Timer, ja endog saa flere. Men Spørgsmaalet er, om de skulle undervise dette Antal Timer for den samme Betaling, for hvilken de skulle undervise 24 Timer. Dersom denne Bestemmelse i Endringsforslag Nr. 13 bliver vedtagen, vil den hele Lov i Stedet for at bringe en Lønningsforbedring blive en Lønningsreduktion for de fleste Lærere, og jeg maa derfor bestemt tilraade Tinget at stemme mod Endringsforslag Nr. 13, ved hvis Vedtagelse Løven efter min Mening vil blive ganske uantagelig.

Naar Udvalget har foreslaaet at lade de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser om Afgangen til Overlærer- og Rectorembeder udgaa, saa er dette formentlig stet, fordi Filologerne, hvis Fortrinsret det her gjaldt om at fastkætte, selv have ønsket, at de paagældende Bestemmelser maatte udgaa, og at man maatte henholde sig til den givne Tilstand. Jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende finder dette fra deres Standpunkt mindre fornuftigt. Jeg tror, at de vilde have staaet sig bedre ved nu at faa vedtaget de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget; men jeg har ingen Grund set til at foreslaa disse opretholde, naar man efter hvad der er meddelt mig, har Grund til at antage, at de paagældende ikke selv sætte Pris paa at se disse Bestemmelser vedtagne, men hellere ville have, at de skulle udelades af Løven. Jeg har derfor sluttet mig til det øvrige Udvalg, skønt jeg i og for sig fandt det nok saa heldigt at beholde de første 4 Stykker af § 2.

Sea skal ikke opholde mig ved Mindretallets Endringsforslag under Nr. 9, 12 og 16. Kun skal jeg bemærke over for Endringsforslaget under Nr. 9 om at give Kvinder Afgang til disse Embeder, at det forekommer mig tvivlsomt, om Kvinder virkelig vilde være skikkede til at forestaa Undervisningen i Skoler for Drengene i 14-16 Aars Alderen og derover; om de vilde være i Stand til at maatte dem; anser jeg for høist tvivlsomt. Men bortset herfra anser jeg Forslaget, som det foreligger, for at være ganske urigtigt. Det gaar ud paa, at Kvin-